

en Fæsttagelse. Der havde overhovedet slet ikke været Brug for nogen ny Kilometer-tabel, hvis ikke to særlige Momenter vare komne til: Rysstbanen fra Østerbro til Helsingør skulle aabnes, og Banestrækningen Høbro—Næstved—Viborg, der midlertidig var regnet lige med Banestrækningen Høbro—Langåa—Viborg, maatte fremtidig regnes efter sin virkelige (kortere) Afstand, hvorved samtlige Kilometer-tal mellem nordjydske og sydvestjydske Stationer forandredes i Publikums Favør.

Efter de faldne Udtalelser skal man nu imidlertid i Udvalget have næret den Forudsætning, at Kilometer-afstandene skulle afrundes nedad. Det er Generaldirektoratet uforstaaeligt, hvorfra denne Anskuelse, der ikke har nogen Støtte i Lovforlaget, i dets Motiver, i de ældre Udvalget bekendte Reglementer eller i Forhandlingerne i Tinget, har dannet sig; den er heller aldrig før kommet offentlig frem, da det saa straks vilde være blevet paavist, at den førte til umulige Resultater. To Afstande f. Eks. paa $6\frac{1}{2}$ og $6\frac{3}{4}$ Km. give tilsammen $13\frac{1}{4}$ Km., afrunder man her nedad, bliver $6 + 6 = 12$, hvilket vil sige, at det i vidt Omfang bliver billigere at rejse fra Station til Station i Stedet for at tage en gennemgaaende Billet. Det ses da ogsaa, at i alt Fald et enkelt Medlem har anstillet Beregninger paa Grundlag af de uafrundede Afstande, som findes i Røreplanen. Denne Beregningsmaade er vel mulig, men den er paa den anden Side vilkaarlig; thi vil man gaa saa detailleret til Værks, hvorfor da standse ved Røreplanens Afstande, der gives i $\frac{1}{10}$ Km., og ikke regne med $\frac{1}{100}$ eller $\frac{1}{1000}$ Km. (Meter)? Det maa her vel erindres, at det under et hvilket som helst System er uundgaaeligt, at Taksten altid slaar om paa et vist Punkt, saa at en Forstel paa een Meter kan gøre en Forstel i Billetprisen paa 5 Ø. og for en Vognladning paa 1 Kr.'s Penge eller mere.

Sigesom den Beregningsmaade, der er fulgt i de ny Reglementer, saaledes stemmer med de ældre Regler og er rationel, saaledes har den, som paavist af Indenrigsministeren under Finanslovsbehandlingen, Medhold i Loven, der udtrykkelig fastsætter en Fragtberegning pr. Kilometer (ikke pr. $\frac{1}{10}$ Km. eller pr. Meter, jfr. § 60,² for Persontaksterne, § 61,² for Gods-taksterne, § 63 for Kreaturtaksterne), og overlader Afrundingsberegningen til Reglementerne (§ 64,²). Men paa tilsvarende Maade som ovenfor skildret forholder det sig med andre af de Forudsætninger, fra hvilke Udvalget siges at være gaaet ud. Man skal særlig fremhæve to af disse. Det anføres (Forh. Sp. 663), at man i Udvalget gik ud fra den „Forudsætning“, at Afslaget paa de lange Afstande netop skulle begynde fra de 50 Km., „men“ — spørges der — „hvoreledes er dette gennemført?“ Der siges imidlertid intet om, hvoreledes man er kommet til denne Forudsætning til Trods for, at de ældre Person-reglementer først begyndte den faldende Stala for Enkeltbilletter med 75 eller 113 Km., for Dobbeltbilletter med 113 eller 150 Km., og Ministeriet for offentlige Arbejder i sin Skrivelse af 7de Januar 1896, der findes aftrykt som Bilag 4 til selve Udvalgets Betænkning, udtrykkelig havde erklæret, at der ikke endnu var truffet Bestemmelse om, hvilken Takststala der skulle opstilles i de paa Lovens Grundlag udarbejdede Reglementer, da en saadan „ikke vil kunne træffes uden vidtløftige og indgaaende Overvejelser, hvortil det rette Tidspunkt næppe foreligger, før Loven har fastslaaet Overvejelsernes Grundlag“. — Det samme gælder om den samme gælder om den samme omtalte Forudsætning om, at den ny Godstakst 4, der fremtidig vilde indbefatte de to gamle Takstklasser 4 og 5, skulle falde nøjagtig sammen med den ældre Takst-klassse 5's Stala. Thi den ældre Takst 5 regnedes med en Konstant af 6,⁵ Ø. pr. 100 Kg. og en Takst pr. Km. og 100 Kg. af 0,⁴ Ø., medens den dertil svarende ny Takstklasse i Loven udtrykkelig er nævnt med en Konstant af 5 Ø. og en bevægelig Takst af 0,⁴⁵ Ø. Sidstnævnte Takst er altsaa lidt billigere paa de ganske korte Afstande, men allerede ved 45 Km. 1 Ø. højere pr. 100 Kg. For øvrigt tør man her henvise til Folketingets Forhandlinger 1896—97, Sp. 6443, hvor Spørgsmaalet er behandlet af den daværende Indenrigsminister,

Den faldende
Stalas
Begyndelse.

ny Takst 4.